

ເລືອກຊີວິດນິລັນດອນ

ໂດຍ ແອວເດີ ແຣນດໍ ເຄ ເບັນເນັດ
ແຫ່ງສາວິກເຈັດສິບ

ຫລາຍປີແລ້ວຕອນທີ່ໄປຫລິ້ນທະເລນຳຄອບຄົວ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນປ້າຍ ແລະ ທຸງທີ່ເຕືອນວ່າ ມີກະແສແຮງ ທີ່ໄຫລໄປຈາກຝັ່ງທະເລໄປສູ່ນ້ຳເລິກນ້ຳວຸ້ນ. ເຖິງແມ່ນຕາຂ້າພະເຈົ້າເຫັນບໍ່ໄດ້ ແຕ່ຜູ້ເຝົ້າຊ່ອຍຊີວິດທີ່ຍືນເທິງຫໍໃກ້ໆ ກໍເຫັນໄດ້ງ່າຍກະແສດັ່ງກ່າວອັນຕະລາຍແກ່ທຸກຄົນ ທີ່ອອກຈາກທີ່ປອດໄພຂອງຝັ່ງ ແລະ ເຂົ້າໃນນ້ຳ. ຂ້າພະເຈົ້າຈື່ທີ່ໄດ້ບອກຕົວເອງວ່າ “ຂ້ອຍລອຍນ້ຳໄດ້ດີ. ການລອຍນ້ຳແມ່ນໂອກາດອອກກຳລັງກາຍດີ. ຖ້າຢູ່ນ້ຳຕື້ນຂ້ອຍ ຊິປອດໄພ.”

ໂດຍການເສີຍເມີຍຈາກຄຳເຕືອນ ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ສຶກໝັ້ນໃຈກັບຕົວເອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລົງນ້ຳ ເພື່ອໄປລອຍນ້ຳຢ່າງ “ສົດຊື່ນ.” ຫລັງຈາກສອງສາມນາທີ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງຫາຄອບຄົວທີ່ ຝັ່ງທະເລ ແຕ່ຝັ່ງທະເລບໍ່ໃກ້ອີກ. ກະແສທີ່ໄດ້ເຕືອນໄວ້ກ່ອນໄດ້ຈັບຕົວຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ກຳລັງດຶງຂ້າພະເຈົ້າໄປຫ່າງໄກຈາກຄອບຄົວ.

ໂດຍຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕອນທຳອິດ ແຕ່ແລ້ວໂດຍກຳລັງໝົດຫວັງ ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມ ລອຍກັບຝັ່ງ ແລະ ກະແສແຮງໄດ້ລາກຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ນ້ຳທີ່ເລິກກວ່າ ທີ່ວຸ້ນກວ່າອີກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໝົດແຮງ ແລະ ເລິ່ມກິນນ້ຳ, ຮູ້ສຶກຄິຈະຈົມນ້ຳຕາຍ. ໝົດກຳລັງແລ້ວ ໃນທີ່ສຸດຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ຄົນຊ່ອຍຊີວິດ.

ເໝືອນເປັນສິ່ງອັດສະຈັນ ທັນທີກໍມີຜູ້ເຝົ້າຊ່ອຍຊີວິດໄດ້ຢູ່ຂ້າງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າ ລາວໄດ້ເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າລົງນ້ຳ. ລາວຮູ້ວ່າກະແສຈະຈັບຕົວຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລາວຮູ້ວ່າກະແສ ຈະລາກໄປຮອດທີ່ໃດ. ໂດຍທີ່ຫລີກກະແສ ລາວໄດ້ລອຍອ້ອມ ແລະ ໄປຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ກຳລັງດື່ມຮິນ ແລ້ວລາວລໍຖ້າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ. ໂດຍທີ່ອ່ອນເພຍຈົນບໍ່ ສາມາດທີ່ຈະລອຍກັບໄປເອງ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມກະຕັນຍູຫລາຍທີ່ລາວໄດ້ມາຊ່ອຍຊີວິດ. ປາດສະຈາກຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຂອງລາວແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຄົງຈະບໍ່ສາມາດກັບໄປຫາ ຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້.

ໃນວັນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າເລືອກບໍ່ດີທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດເຫດທີ່ອາດອັນຕະລາຍແທ້ໆໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຄິດເຖິງຂອງປະທານແຫ່ງການເລືອກ,
ຂ້າພະເຈົ້າວິງວອນໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊ່ອຍພວກເຮົາທຸກຄົນໃຫ້ພິຈາລະນາການເລືອກ
ຂອງພວກເຮົາ.

ສາດສະດາຂອງເຮົາ ປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ເຄີຍສອນວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດ
ເນັ້ນເກີນກວ່ານີ້ວ່າ ຈຸດໝາຍປາຍທາງແມ່ນຂຶ້ນກັບການເລືອກ. ທ່ານບໍ່ສາມາດເລືອກ
ນິລັນດອນປາດສະຈາກຜົນຂອງນິລັນດອນ.”¹

ທ່ານທຸກຄົນ—ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຖືກສົດສອນໃນກອງປະຊຸມນີ້—ເປັນບຸດ ຫລື ທິດາທີ່ຮັກຂອງ
ພຣະບິດາພຣະມານດາແຫ່ງສະຫວັນ. ທ່ານມີຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງ
ແຫ່ງສະຫວັນ.² ໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ທ່ານໄດ້ຮຽນທີ່ຈະຮັກຄວາມຈິງ. ທ່ານໄດ້ເລືອກຢ່າງ
ຖືກຕ້ອງຕາມນິລັນດອນ. ທ່ານໄດ້ຮູ້ວ່າໃນຊີວິດມະຕະນີ້ ຈະມີຄວາມເຈັບປວດ, ຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກ, ຄວາມເສົ້າໂສກ ແລະ ການທໍລະມານ, ການທົດລອງ ແລະ ການທົດສອບ
ທີ່ຊ່ອຍທ່ານເຕີບໂຕຂຶ້ນ ແລະ ຈະເລີນ. ທ່ານຮູ້ອີກວ່າ ທ່ານຈະເລືອກຢ່າງຖືກຕ້ອງຕໍ່ໄປ,
ກັບໃຈຈາກການເລືອກຜິດ, ແລະ ໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຮັບຊີວິດ
ນິລັນດອນເປັນມໍລະດົກ.

ສາດສະດາ ລີໂຮ ໄດ້ສອນຫຍັງເຖິງເລື່ອງການເລືອກ? ເພິ່ນແນະນຳວ່າ ພວກເຮົາ
“ເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ໂດຍທາງຄວາມເປັນ
ກາງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມະນຸດທັງປວງ ຫລື ຈະເລືອກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ
ຄວາມຕາຍຕາມການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ອຳນາດຂອງມານ.” ແລ້ວເພິ່ນສອນວ່າ
“ໃຫ້ຫລຽວຫາພຣະຜູ້ເປັນກາງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ອົງນີ້ ແລະ ໃຫ້ເຊື່ອຟັງບັນຍັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
ພຣະອົງ ແລະ ຊື່ສັດຕໍ່ຄຳຂອງພຣະອົງ ແລະ ເລືອກຊີວິດນິລັນດອນ.”³

ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ເມື່ອເຮົາເລືອກເລື່ອງການຄິດການຮູ້ສຶກ ແລະ ການເຮັດ
ທ່ານກັບຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເລືອກຊີວິດນິລັນດອນບໍ?

ຫລານພວກເຮົາກຳລັງຮຽນວ່າ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເລືອກເຮັດ, ເຂົາກໍໄດ້ເລືອກເອົາຜົນຂອງ
ມັນນຳອີກ. ບໍ່ດົນມາມານີ້ ຫລານສາວອາຍຸສາມປີບໍ່ຍອມກິນເຂົ້າໃນຄຳຄືນໜຶ່ງ. ແມ່ລາວ
ອະທິບາຍວ່າ “ເກືອບຮອດເວລາໄປນອນ ຖ້າລູກເລືອກກິນເຂົ້າ ລູກເລືອກກິນກະແລ້ມຄືກັນ.
ຖ້າລູກເລືອກບໍ່ກິນເຂົ້າ ລູກເລືອກຈະໄປນອນດຽວນີ້ ແລະ ບໍ່ກິນກະແລ້ມ.” ຫລານສາວໄດ້
ໂຕ້ຕອງການເລືອກສອງຢ່າງນັ້ນ ແລ້ວໄດ້ເວົ້າເນັ້ນວ່າ “ລູກຢາກເລືອກຈັ່ງຊື່—ເລືອກຫລິ້ນ
ແລະ ກິນແຕ່ກະແລ້ມ ແລະ ບໍ່ໄປນອນເລີຍ.”

ອ້າຍເອ້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ພວກເຮົາເຄີຍຫວັງບໍ່ທີ່ຈະສາມາດຫລິ້ນ, ກິນແຕ່ກະແລ້ມ, ບໍ່ໄປນອນເລີຍ; ແລະ ມີທາງໃດທີ່ຈະຫລີກຜົນຂອງໂລກຂາດອາຫານ ແລະ ຄວາມອິດເມື່ອຍ?

ທີ່ຈິງພວກເຮົາມີການເລືອກນິລັນດອນແຕ່ສອງຢ່າງ ແຕ່ລະຢ່າງມີຜົນນິລັນດອນ: ທີ່ເລືອກຕິດຕາມພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ ແລະ ໂດຍການນັ້ນເລືອກຊີວິດນິລັນດອນນຳພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ຫລື ເລືອກຈະຕິດຕາມໂລກໄປ ແລະ ໂດຍການນັ້ນເລືອກແຍກຕົວຈາກພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຊົ່ວນິລັນດອນ.

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເລືອກເອົາຄວາມປອດໄພແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ການອັນຕະລາຍແຫ່ງຄວາມເປັນຂອງໂລກທັງສອງຢ່າງ. ການເດີນໄປຕາມໂລກອາດປະກົດຄືປອດໄພ ເຊັ່ນດຽວກັບການໄປລອຍນ້ຳ “ສິດຊື່ນ” ຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ.

ຄ້າຍຄືກັບກະແສທີ່ສາມາດປ່ຽນຊີວິດຄອບຄົວຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ປະຈຸບັນກໍມີກະແສແຫ່ງຄວາມເປັນຂອງໂລກ, ປັດຊະຍາທີ່ຫລອກລວງ, ຄຳສອນປອມ ແລະ ຄວາມອະທຳທີ່ຄວບຄຸມບໍ່ໄດ້ ຊຶ່ງພະຍາຍາມລາກພວກເຮົາໄປ ແລະ ແຍກພວກເຮົາໄປຈາກຄອບຄົວ ແລະ ຈາກພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ.

ສາດສະດາຜູ້ພະຍາກອນ ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຂອງພວກເຮົາເຫັນ ແລະ ພະຍາຍາມເຕືອນພວກເຮົາກ່ຽວກັບກະແສແຫ່ງໂລກທີ່ເບິ່ງຄືກັບວ່າບໍ່ເປັນພິດເປັນໄພ ຊຶ່ງອັນຕະລາຍທີ່ຊຸ່ເຊ້ນຊີວິດພວກເຮົາ. ໂດຍຄວາມຮັກຂອງພວກເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເຊື່ອເຊີນ, ແນະນຳ, ແລະ ເຕືອນພວກເຮົາ. ພວກເພິ່ນຮູ້ວ່າຄວາມປອດໄພຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນຢູ່ນຳການເລືອກທີ່ຕິດຕາມ (1) ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກການຮຽນພຣະຄຳພີ, ໂຕ້ຕອງ, ແລະ ອະທິຖານທຸກວັນ (2) ການນຳພາຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ (3) ຄຳແນະນຳທີ່ພະຍາກອນຂອງພວກເພິ່ນ. ພວກເພິ່ນຮູ້ວ່າມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ໃນທີ່ສຸດຄວາມສຸກມາເຖິງໂດຍທາງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ດຳລົງຢູ່ຂອງພຣະອົງແຕ່ທາງດຽວ. ດັ່ງທີ່ແອວເດີ ດາລິນ ເອັຈ ໂອກ ຫາກໄດ້ສອນມານັ້ນ, ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາໄດ້ປະກາດວ່າ “ເຮົານີ້ແຫລະເປັນທາງນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ເປັນຊີວິດ; ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາເຖິງພຣະບິດາໄດ້ນອກຈາກມາທາງເຮົາ.”⁴

ໃນລະຫວ່າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ທຸກທໍລະມານໃນປະເທດລັດເຊຍ, ທ່ານອະນາໂທລີ ແລະ ສະເວັດລະນາ ເຣເຊັດນິຄໍ ໄດ້ເລືອກຄວາມຊອບທຳ ແທນຄວາມເປັນຂອງໂລກ. ຫລັງຈາກໄດ້ເຂົ້າມາໃນສາສນາຈັກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຂົ່ມເຫັງ. ລາວໄດ້ຖືກຫລົດຕຳແໜ່ງທີ່ໂຮງການ. ໂດຍມີສັດທາເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄິດວ່າ “ບັດນີ້ມີເວລາຫລາຍກວ່າທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ!” ຫລາຍເທື່ອຄົນໄດ້ຊຸ່ເຊ້ນເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຍັງເລືອກດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ.

ແອວເດີ ອະນາໂທລີ ເຮເຊັດນິຄໍ ໄດ້ຖືກເອີ້ນເປັນສາວິກເຈັດສິບຄົນທຳອິດສຳລັບເຂດລັດ ເຊຍ. ໂດຍທາງການເລືອກຂອງເຂົາເຈົ້າຄອບຄົວເຮເຊັດນິຄໍ ໄດ້ເລືອກຊີວິດນິລັນດອນ.

ພວກເຮົາທຸກຄົນຜະເຊີນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ພວກເຮົາທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽວລາງ. ພວກເຮົາ ທຸກຄົນເຄີຍເຮັດຜິດ. ບໍ່ເຄີຍຍາກໂພດ ຫລື ໝົດເວລາທີ່ຈະເລືອກສິ່ງຖືກຕ້ອງ. ການກັບໃຈ ເປັນການເລືອກຢ່າງໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຫລາຍ.

ປະທານດີເດີ ແອັຟ ອຸກດອບ ເຄີຍສອນວ່າ:

“ຄວາມຜິດນ້ອຍ ແລະ ການຫັນເລັກນ້ອຍໄປຈາກຄຳສອນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ ສາມາດນຳເອົາຜົນການອັນເລົ່າໂສກໃນຊີວິດມາໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້. ດັ່ງນັ້ນສິ່ງສຳຄັນຄື ພວກເຮົາຄວນຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົວເອງ ເພື່ອຈະເລືອກເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ເພື່ອກັບໄປສູ່ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງລໍຖ້າ ຫລື ຫວັງວ່າ ຄວາມຜິດດັ່ງກ່າວ ຈະແກ້ໄຂເອງ.

“ເມື່ອເລື່ອນການແກ້ໄຂໄປດົນນານເທົ່າໃດ ຍິ່ງຕ້ອງໃຊ້ເວລາກັບການປ່ຽນແປງໄປດົນນານເທົ່າ ນັ້ນ ແລະ ຈະໃຊ້ເວລາດົນນານເພື່ອກັບຄືນສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ—ເຖິງອາດຈະເຖິງຈຸດທີ່ ຄວາມພິນາດກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນ.”⁵

ພາຫຸແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຍື່ນມາຫາພວກເຮົາທຸກຄົນຕະຫລອດ.⁶ ເມື່ອພວກເຮົາກັບໃຈຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ເຕັມທີ່ພວກເຮົາສາມາດຮັບອະໄພໃຫ້ແກ່ຄວາມຜິດ ຂອງເຮົາຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະບໍ່ຈື່ຈຳບາບຂອງພວກເຮົາອີກຕໍ່ໄປ.⁷

ເມື່ອທ່ານພິຈາລະນາການເລືອກ ແລະ ຜົນຂອງມັນ ທ່ານອາດຈະຖາມຕົວເອງວ່າ:

- ຂ້ອຍກຳລັງຫາການແນະນຳຈາກສະຫວັນບໍ ໂດຍທາງການສຶກສາພຣະຄຳພີ, ໄຕ່ຕອງ, ແລະ ອະທິຖານທຸກວັນ ຫລື ຂ້ອຍໄດ້ເລືອກຫຍຸ້ງກັບສິ່ງອື່ນ ຫລື ບໍ່ສົນເລີຍ ຈຶ່ງບໍ່ເອົາ ເວລາໄປສຶກສາຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບມັນ, ແລະ ສົນທະນາກັບພຣະບິດາ ເທິງສະຫວັນ?
- ຂ້ອຍກຳລັງເລືອກທີ່ຈະເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງສາດສະດາ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ບໍ ຫລື ຂ້ອຍກຳລັງຕິດຕາມທາງຂອງໂລກ ແລະ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄົນອື່ນ?
- ຂ້ອຍກຳລັງຫາການແນະນຳຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທຸກມື້ໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເລືອກຄິດ, ເລືອກຮູ້ສຶກ, ເລືອກເຮັດບໍ?

- ຂ້ອຍໄດ້ເອື້ອມອອກໄປຊ່ອຍເຫລືອຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ, ຮັບໃຊ້, ແລະ ຊ່ອຍກູ້ ຫລື ຊ່ອຍເຫລືອຄົນອື່ນບໍ່?

ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງ ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງທ່ານ ບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງບັງເອີນ ແຕ່ເປັນມາຈາກການເລືອກ. ບໍ່ເຄີຍຊ້າເກີນໄປຈະທີ່ເລືອກຊີວິດນິລັນດອນຕິ!

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ຍ້ອນແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ພວກເຮົາທຸກຄົນຈະສາມາດກາຍເປັນຄົນສົມບູນດີພ້ອມ ໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວ ພວກເຮົາສາມາດຢູ່ນຳພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຊົ່ວນິລັນດອນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມສຸກຢ່າງເຕັມທີ່. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. Thomas S. Monson, “Decisions Determine Destiny” (Church Educational System fireside for young adults, Nov. 6, 2005), institute.lds.org.
2. ເບິ່ງ “ຄອບຄົວ: ການປະກາດຕໍ່ໂລກ,” *Liahona*, Nov. 2010, 129.
3. 2 ນິໂຟ 2:27–28; ໂຕເນື່ອງຖືກຕື່ມໃສ່.
4. ໂຢຮັນ 14:6.
5. Dieter F. Uchtdorf, “A Matter of a Few Degrees,” *Liahona*, May 2008, 59.
6. ເບິ່ງ ແອລມາ 5:33.
7. See Doctrine and Covenants 58:42.